

brochure

MAGIE VAN ATLANTIS  
EN EGYPTEN

Orde Der Verdraagzamen



---

's-Gravenhage

NO 282

PRUS FL 3,50

v e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag

Uitsl. voor verslagen en abonn.: DOVENETELWEG 57<sup>a</sup> 2555 TD Den Haag tel.684541

Secretariaat: KRAMSVOGELLAAN 29 2566 CB Den Haag tel.254273

DE MAGIE VAN ATLANTIS EN EGYPTE.

Als wij over dit onderwerp spreken, dan hebben wij te maken met een ander soort magie dan men in deze tijd over het algemeen veronderstelt of meent te kennen.

Als we kijken naar Atlantis, dan moeten wij ons een paar punten realiseren voordat we verder gaan. Het eerste punt is dit:

De Atlantiërs zijn oorspronkelijk een aantal uitgestoten persoonlijkheden en stammen uit Lemurië. De Lemuriërs zijn eigenlijk jagers en trekkers. Zij kennen ook wat handel. Hun kennis is er een van kruiden, dieren, plantaardige en dierlijke giften. Het is duidelijk dat deze kennis meegaat.

Dit is het begin van de Atlantische magie. Niet het een of ander ritueel zonder meer, maar de kennis van allerlei stoffen die vaak van vader op zoon worden overgeleverd of zoals ook is gebeurd van moeder op dochter. Ook in die tijd kennen we al een scheiding in de magische opvoeding tussen de sexen en dat zal zich in Atlantis nog wat verder toespitsen. In Egypte zal het zelfs zover gaan dat men twee afzonderlijke inwijdingsgroepen krijgt: één die op een mannelijk en één die op een vrouwelijk principe is gebaseerd.

De Atlantiërs beginnen als vissers. Later worden ze landbouwers. Hun staatjes zijn over het algemeen klein. Ze doen een beetje denken aan een ridderbezit in de middeleeuwen. De magie die daar nodig is, is in feite drieledig.

De eerste vorm is de kennis van weer en getijden. Daar zijn veel invloeden bij die je kunt aanvoelen of aan geheime tekens kunt zien, dus wordt weerkunde een vorm van magie.

De tweede vorm van magie is kennisoverdracht. Er zijn mensen met een enorm geheugen die allerlei dingen uit het verleden weten en deze in verhalen en overleveringen doorgeven. Het is niet alleen een soort godsdienst, daarbij komt ook het contact met voorouders. Mediamiciteit, althans een bepaalde vorm daarvan, en het oproepen van de voorouders vindt plaats zelfs voordat de eerste wijzen (filosofen) zich gaan terugtrekken en weer contact gaan opnemen met de lichtende geesten die de voorvaderen hebben geleid.

De derde vorm van magie is zeer mundaan. Ze bestaat uit kennis van chemie, van kruiden, van geneeskunde, een mate van psychologie reeds in die tijd. Daarnaast ongetwijfeld ook de kunde om een aantal verschijnselen te veroorzaken waarvan men de werkelijke samenhangen op dat moment niet kent. Het is duidelijk, dat hier al zeer snel een splitsing zal plaatsvinden, omdat b.v. het overdragen van kennis en het voorspellen van het weer zaken zijn die minder priesterlijk en daardoor minder geheim plegen te zijn dan het

bewerkstelligen van allerlei echte of z.g. wonderen.

Deze wonderdoeners hebben dan ook over het algemeen een plaats in de langzaam opkomende en zich uitbreidende dorpen. U zoudt waarschijnlijk steden zeggen, maar in omvang zijn het maar dorpjes met inwonerstallen van één tot tweeduizend.

Atlantis blijkt in staat handel te drijven. Het is voornamelijk ruilhandel. De scheepvaart breidt zich uit. Men kan verscheidene continenten bereiken. Men komt daar tot nederzettingen en de magiërs gaan mee. Zij nemen overal van de inboorlingen kennis over. Bezwingingen komen meer in de mode.

In diezelfde periode krijgen we de z.g. witte wijzen: degenen die als kluizenaars in eenzaamheid leven meestal ergens op een berg of een rots die de zee overziet. Deze mensen houden zich bezig met directe geestelijke zaken. Zij hebben contact met hoge geesten en leren daarvoor ook weer bepaalde rituelen gebruiken. Rituelen overigens die voornamelijk bestemd zijn om hen in de juiste harmonie te brengen met de kracht die zij zoeken.

In de steden (er zijn nu al enkele grotere steden met inwonerstallen die de tienduizend benaderen) komt in dezelfde tijd een samenvoeging tot stand van kluizenaars die eigenlijk geen zin meer hebben in het kluizenaar zijn en de oorspronkelijke magiërs. Zij vormen samen de z.g. zwarte wijzen of de zwarte peiesterkaste.

Deze zwarte priesterkaste weet heel goed dat haar macht, haar gezag en haar mogelijkheden afhankelijk zijn van de kennis waarover ze kan beschikken. Zij maken gebruik van allerlei bodediensten om tijdig van gegevens op de hoogte te worden gesteld. Zij maken ook wel gebruik van onderzoek.

Zij onderzoeken chemische mogelijkheden. Zij houden zich bezig met de eerste verschijnselen van statische electriciteit die ze hebben geconstateerd. Het elmsvuur kwam in die tijd veel voor. Zij proberen daarnaast te begrijpen wat er in de aarde gebeurt. Er worden proeven genomen zelfs met vulkanen, met offers aan vulkanen. Hoe een vulkaan op een mensenoffer anders reageert dan op een wateroffer. Al die dingen worden geregistreerd. Er is een toename van kennis.

In deze tijd zijn de witte priesters of de witte wijzen mensen, die om zichzelf te kunnen handhaven eveneens over gegevens moeten beschikken. Zij kunnen dat echter niet doen zoals de stadspriesters of zwarte priesters door een heel netwerk van spionnen op te zetten. Wat zij nodig hebben is het vermogen om waar te nemen op afstand.

Zij beoefenen daarvoor bepaalde vormen van uittreding en maken gebruik van meestal gepolijste piramidetjes (viervlakkig), die ze als concentratie punt gebruiken voor telepathische overdracht. Het blijkt, dat ze daarmee heel veel kunnen bereiken. Op een gegeven ogenblik is men in staat verbindingen tot stand te brengen op telepathisch terrein die aan de ene kant gaan tot Iberië en aan de andere kant tot de eilanden en het vasteland van Amerika, vooral Zuid-Amerika.

Het is duidelijk, dat door over en weer die gegevens uit te wisselen de witte priesters in staat zijn om betere prognoses te geven dan de stadspriesters. Ze komen vooral in de mode als orakel. Hun werkelijke magie ligt verder in het vermogen de mens a.h.w. te hypnotiseren zodat hij beelden kan zien die zij zelf eerst op afstand hebben waargenomen. Daarnaast is de zwarte magie langzamerhand een wetenschap geworden. Men leert bepaalde materialen vervaardigen. Ook in die tijd werden al bepaalde metaalmengsels gemaakt, zij het dat men niet hoger kwam dan een smeltpunt van ongeveer 1100 graden.

Al deze wetenschappelijk voorbereidingen brengen de zwarte priesters ertoe de techniek toe te voegen aan hun magisch arsenaal. Hun techniek

wordt deel van de magie. Een groot aantal van de methoden die we later zullen terugvinden in Egypte, zoals stoomdruk gebruiken om schijnbaar magisch deuren te laten opengaan en dat soort dingen, wordt daar al uitgevonden.

Opvallend is verder dat men vooral veel werkt met edele metalen en daarnaast ook met veel vulkanische producten. De resultaten zijn zodanig dat je werkelijk kunt spreken van een in verhouding tot heden misschien niet vergelijkbaar, maar toch zeer hoge beschaving. Deze beschaving resulteert weer in een soort ruzie, een oorlogje.

In dat oorlogje trekken de witte priesters zich voor een groot gedeelte terug. Er blijven nog wel wat over, maar het zijn er niet veel meer. De meesten trekken weg. Om ongeveer een richting aan te geven: Zij trekken langs de Noord-Afrikaanse kust in de richting van het latere Troje. Vandaaruit zullen ze zich verspreiden. Zij zijn met hun visies en visioenen waarschijnlijk verantwoordelijk voor ontwikkelingen zoals die in India en later ook in de bergstaten van de Himalaya hebben plaatsgevonden.

In de tweede periode wordt de techniek voor een deel gemeengoed. Het beginsel ervan is magisch, maar dan in die zin waarin menigeen van u uitstekend met een auto kan rijden zonder precies te weten wat er in de motor gebeurt. Of een lichtschakelaar kan omdraaien zonder te weten waar de electriciteit vandaan komt, wat ze is en hoe ze functioneert.

In deze magische beschaving worden de rijken groter. Wanneer de rijken groter en sterker worden, dan ontstaat er een hechte priesterlijke samenhang. Er komen een groot aantal tempelcentra. Elk centrum kent zijn eigen specialisme. Al deze tempels werken samen. Ze kennen een zeer sterk inwijdingsritueel en vele beproevingen voor leerlingen zodat niemand kan binnendringen zonder door de hele gemeenschap te zijn goedgekeurd en bovendien nog over bepaalde eigenschappen beschikt.

De magie houdt zich o.a. ook bezig met verfstoffen. Opvallend is, dat ze gebruikmaken van een product uit algen dat qua kleur en werking een beetje doet denken aan kleurstof die men wint uit de orseille (verfmos).

Ze maken ook allerlei imitaties. Ze kunnen reeds schijn-goud maken. Men slaagt er zelfs in een soort knalkwik te vervaardigen dat overigens niet voor explosieve doeleinden wordt gebruikt, maar eerder voor allerlei spectaculaire effecten.

Geluidstechniek wordt nu ook beter bekend. Men leert o.a. werken met subsone en supersone trillingen die via verschillende instrumenten kunnen worden opgewekt.

De magie is geworden tot een samensluitend geheel. In dit geheel wordt het meer en meer noodzakelijk om een aantal grondwetten te vinden welke gehanteerd kunnen worden om de magie a. te verklaren aan een buitenstaander, indien dat onvermijdelijk is; b. om een gemeenschappelijke gedragsregel te scheppen waaraan elke magiër zich gebonden zal achten.

De 1e stelregel is: Al datgene wat identiek is, ondergaat identieke werking. Daardoor is het mogelijk om op één punt een voorwerp te beïnvloeden en elders waar een identiek voorwerp staat een ontlading van kracht of van magisch gebeuren te verkrijgen.

De 2e stelregel is nog veel eenvoudiger. Alle kennis die behoort tot het magische geheel is kosmisch van aard (toen zei men: goddelijk van aard) en mag dus alleen door ingewijden worden gehanteerd. De niet-ingewijde, die deze krachten hanteert, zal daardoor worden gedood; en zo dit niet gebeurt, dan is het de plicht van de magiër om hem te doden. Zo gaat het nu eenmaal met dergelijke secten.

Wij komen nu aan de voor-periode van de tweede Atlantische ramp. In deze voor-periode gebeurt er nogal wat. Er is een enorme meteorietenregen. Er zijn sterk vulkanische werkingen. Weer verzinkt een groot gedeelte van het rijk.

Zowel slaven als een aantal zwarte priesters plus een aantal van de overgebleven witte priesters trekken weg naar het zuiden. Zij trekken ten dele door het gebied van de Goudkust en hebben hier en daar zelfs woestijn te overwinnen en komen uit in de buurt van Tanger. Van Tanger uit trekken ze langs de kust verder en splitsen zich. In die periode zijn de vruchtbare gebieden rond de Sahara veel uitgebreider dan tegenwoordig. Er is wel woestijn, maar ze is niet zo omvangrijk; er zijn ook meer oases.

De zwarte priesters, zoekend naar een methode om zo snel mogelijk hun macht en hun eigen gemak weer te dienen, blijven zich daarom vestigen in alle gebieden die reiken tot aan Boven-Egypte. De kennis wordt vanuit de centra die ze hebben opgericht overgedragen ook aan geselecteerde personen van de autochtone bevolking. Dit betekent, dat er op den duur in feite drie magische scholen ontstaan.

De eerste kunnen we de Nubische school noemen. Hier zijn vooral Nubiërs bij betrokken. De achtergrond doet een beetje denken aan de Sjamballah-verering. Goden, godsbeelden en demonen spelen er een heel grote rol in. De magiër zelf leert de middelen hanteren waardoor hij de goden en demonen kan helpen bij het vervullen van hun taken. Zeer belangrijk is bij deze groep ook het werken met massa-hypnose en massa-suggestie.

De tweede school is weliswaar zwart-magisch, maar ze gaat toch veel meer de kant uit van voorspelling, geneeskunde, kruidkunde en gifkunde. Die priesters blijven voor een deel in Neder-Egypte. Een ander deel trekt verder en komt dan o.a. terecht in de Babylonische beschaving. Er zijn ook een aantal witte priesters meegetrokken.

Deze witte priesters nu hebben een afzonderlijke scholing die vreemd genoeg ook ongeveer aan de Nijl-delta een groot centrum hebben. Damiate ligt daar betrekkelijk dicht bij. Er is daar een wachttorens, het landschap is moerassig. Hier wordt vooral geoefend in het gebruik van paranormale krachten, o.a. ook telepathische contacten via bepaalde instellingmethoden. Het is het gebruik van suggestieve elementen, van hypnose in vele vormen en daarnaast ongetwijfeld het gebruik van telekinese (beperkt) en het gebruik van technieken waardoor men materie in geaardheid en gedrag kan beïnvloeden.

In Neder-Egypte zullen deze twee scholen oorspronkelijk bijna tegenover elkaar staan. Maar magiërs en priesters die elkaar bestrijden verminderen daardoor alleen maar datgene wat zij voor het volk betekenen. Er komt een eerst beperkte, later een steeds verdergaande samenwerking.

Als we kijken naar de priesters van Ammon, dan zien we dat het merendeel van de door mij genoemde vormen van magie, inclusief chemie en dergelijke, daar worden toegepast. Maar er blijft een afzonderlijke opleiding gehandhaafd en die blijkt, misschien omdat de vrouw psychisch meer begaafd is dan de man in vele opzichten, een vrouwengemeenschap te worden. Zij zijn de priesteressen van Isis, de dienaressen van Hathor.

Een overkoepelende groep waarover zeer weinig wordt gehoord is waarschijnlijk het restant van de witte wijzen die in die buurt zijn gebleven. Zij worden wel genoemd als de heersers of priesters van Maat, de hemelkoe die alles overkoepelt.

Ik heb u hier een korte schets gegeven, enigszins historisch, van al datgene wat tot de opbouw van die magie heeft gevoerd. Laten wij nu kijken naar enkele praktijken uit de vele die werden gebruikt in Atlantis en in

Egypte en wat het verschil tussen beide is.

Projectie of uittreding.

In Atlantis alleen op persoonlijke basis gebruikt; m.a.w. men laat niet iemand uittreden, men treedt zelf uit. Hetzelfde geldt voor de telepathische contacten. De magiër zelf is ook degene die gebruikmaakt van de projectiemethode via voorwerpen of concentratiepunten om anderen te bereiken.

In Egypte maakt de priester zich daarvan los. Hij is niet meer zelf de ziener, de zender, de uittreder, de waarnemer, de boodschapper. Hij heeft daarvoor zijn gespecialiseerd personeel.

In elke tempel in Egypte vinden wij bepaalde priesters die in telepathie enigszins geoefend zijn. Heel vaak zijn het ook priesteressen.

In elke tempel treffen wij ook mensen aan die zich specialiseren in wat zij visioenen noemen. In feite is het een specialisatie in uittreding al dan niet in ruimte en tijd.

Dan vinden we daarnaast een aantal mensen die beide gaven maar zeer ten dele beheersen. Zij zijn de vertalers; degenen die moeten interpreteren wat de telepaath ontvangt, wat de ziener ziet. Het is dus een totaal andere opzet geworden.

Een voorbeeld uit de z.g. donkere of zwarte priesterschap van Atlantis: Hier wordt door slaven gewerkt aan allerlei chemische processen. Dat is begrijpelijk, want soms komen er dampen vrij die niet bepaald gezond zijn. Al deze processen worden niet opgetekend. Ze moeten worden onthouden.

Men slaagt erin bepaalde vormen van schijn-goud en schijn-zilver te maken. Men komt tot een eerste productie van glas dat wordt gebruikt als vervanging van bepaalde vulkanische producten. Men komt verder er toe bepaalde gifstoffen te bereiden. Men is bijzonder handig in het scheiden van zwavels in allerlei toch weer afzonderlijke eigenschappen bezittende soorten door ze te verbinden met metaalzouten. Deze kennis berust altijd bij één man die de beschikking heeft over een 3- à 4-tal (zelden meer) geheugens; mensen die getraind zijn om alle processen te onthouden. Er ontstaat zo een selectie van chemische mogelijkheden.

In Egypte kent men wel de formules, maar de daarachter liggende proefnemingen zijn grotendeels teloor gegaan. Er blijken een aantal kloosters te zijn, o.a. in de zuidelijk gelegen delen van de Sahara en ook nog ergens ongeveer 50 à 60 mijl ten zuiden van het tegenwoordige dal van de koningsgraven.

In deze kloosters worden chemische magie en gifkunde gedoceerd. Elke handeling wordt nu echter niet vergezeld zoals eens door het opsommen van de formule uit het geheugen, maar in de formule is een soort ezelsbruggetje ingebracht; dit is een bezwering. Deze bezweringen hebben weer een voordeel, namelijk dat ze aangeven wat je moet doen. En juist geïncanteerd zijn ze ook nog een heel aardige tijdmetter zodat de verschillende fasen van het proces inderdaad op tijd kunnen worden ingezet.

De geneeskunde die men in Atlantis kende was er hoofdzakelijk één voor verwondingen; dus botbreuken, uiterlijke lesie en dergelijke. Van interne ziekten wist men betrekkelijk weinig af. De manier waarop men hiermee werkte was gewoon die van een dokter die zitting hield. Hij was priester maar hield zitting en ontving patienten. Er waren, meestal aan de grens van het slavengebied, zaaltjes waar dan eventueel de patienten konden worden ondergebracht. Heel dure patienten werden altijd thuis behandeld. Dat is nog steeds zo, denk ik.

In Egypte verandert dat. Ook hier heeft men die medische kennis wel gekregen, maar ze valt in de eerste plaats uiteen in de kennis van

de verzorging der doden en de kennis van de verzorging der levenden.

In de tweede plaats is nu de medische kennis gaan behoren tot een besloten priestergilde. Dat wil zeggen: men moet tot een bepaald gilde behoren en een volledige priesterwijding hebben ondergaan voordat men medisch kan gaan werken en ingrijpen.

De kennis die men heeft van een menselijk lichaam bevat nu ook wel het interne gedeelte, maar de duiding en kennis daarvan zijn zeer erratic. Er zijn vele filosofieën over. Bijvoorbeeld: de functie van de bloedsomloop is niet volledig bekend. Men weet er echter wel voldoende van af om te beseffen dat bloed en leven identiek zijn; iets wat ook bij bepaalde bloedoffers later een grote rol gaat spelen.

Men komt zover dat men ook onder het schedeldak gaat kijken. Dat trepanaties zijn voorgekomen in Egypte kunt u tegenwoordig nog zien aan de overblijfselen. De meeste mensen denken echter dat die trepanaties een geneeskundige werking hadden. Helemaal niet. Het ging er doodgewoon om om boze geesten vrij te laten. Als er dus een farao was die men een beetje als een boze geest beschouwde, dan bevrijdde men hem van deze boze geest waardoor hij natuurlijk wel overleed, maar dan tenminste kon teruggaan naar zijn vader, de Zon. Soms vraag je je af, of dat niet een ideale methode zou zijn zelfs in deze dagen.

Ik maak u duidelijk dat we hier dus te maken hebben met een afzonderlijke ontwikkeling. Nu denkt u waarschijnlijk: maar de verdovingen dan. Verdovingen worden weer door andere priesters van Ammon, later Ammon-Re verzorgd. Zij zijn in feite hypnotiseurs en - we zouden tegenwoordig zeggen - magnetiseurs, omdat ze zowel het bewustzijn van een mens kunnen veranderen als ook diens levenskracht kunnen aflezen en die onder omstandigheden versterken. In de meeste gevallen is de magnetiseur niet dezelfde als de hypnotiseur, soms wel. Hoe belangrijker de patient, hoe meer hypnotiseurs en magnetiseurs en hoe slechter het gewoonlijk gaat.

U zult zich afvragen: Is dit nu allemaal magie? Ja, in die tijd was dat allemaal magie. De paar voorbeelden die ik u heb gegeven maken duidelijk dat er sprake is van een ontwikkeling, maar dat in elke ontwikkeling veel van de oorspronkelijke kennis verloren gaat.

Zo is er in Atlantis een overlevering t.a.v. de krachten en de dieren van Lemurië, maar ze worden al snel omgebogen tot symbolen. Wanneer Atlantis in zijn volle glorie is, heeft men een groot gedeelte van het Lemurisch verleden vergeten. Wat er overblijft zijn alleen de symbolen, die daardoor erg belangrijk worden en een soort esoterische betekenis krijgen en vandaaruit ook zeer gemakkelijk worden overgedragen aan Egypte en verder.

Het gebruik van de combinatie dier en mens (mens met het dierenhoofd, dier met het mensengezicht) is eigenlijk aan de Atlantische symboliek ontleend. Maar waar de Atlantiers daar praktisch geen afbeeldingen van hebben gemaakt, zien wij ze in Egypte bij de vleet. De achtergrond ervan is er echter één waar geen van beide volken waarschijnlijk aan heeft gedacht, namelijk deze:

De mens, die in staat is een dier te overwinnen, kan de kracht van dat dier in zich opnemen. Hij is dan een mens met alle mogelijkheden van een mens, maar met de sluwheid, het gezichtsvermogen enz. van een dier. Of hij is iemand, die lichamelijk over de kwaliteiten en eigenschappen van het dier beschikt en daarbij het menselijk combinatievermogen behoudt. Het komt gewoon uit de oude jagerstraditie voort, maar is overgeheveld naar Atlantis en symbool geworden.

Die symbolen zijn door onbegrip weer halfgoddelijke geworden in Egypte. Op dezelfde manier kunnen we zeggen dat de weerkundigen meenden dat de weersveranderingen vooruit konden worden gezien aan de veranderingen op

de grond. Zij meenden daarnaast dat het in vele gevallen onvermijdelijk was dat bevingen, die toen nogal eens voorkwamen, en zeebevingen en vloedgolven eveneens afleesbaar waren aan bepaalde tekenen op de grond.

Wat vinden we nu in de Egyptische magie? "Zo het boven is, is het beneden enz. (de tabula smaragdis).

Dan zeggen de mensen: Wat is dat een diepe gedachte. Neen, het is een misverstaan van de samenwerking van alle factoren op aarde zoals die in Atlantis gelezen zijn.

Men gaat nu zeggen: Ik wil vruchtbaarheid brengen. Dus als ik hier water giet, dan zal de hemel zien dat er water wordt gegoten en zal de hemel ook water gieten; het gaat dan regenen. Wat op zich natuurlijk onzin is, maar wel een aardig symbool is waardoor je gedachtenkracht in werking kunt stellen. Als je dan voldoende waterdamp hebt en een paar wolkjes, is het inderdaad mogelijk om door gedachtenkracht regen te veroorzaken.

De mensen in Egypte waren niet meer in staat om het onderscheid te maken tussen de psychische kracht van een mens en het fysiek-magische gebeuren. Dit houdt in, dat de overleveringen die er nog waren meer en meer werden ondergebracht in godenfiguren en vaak ook mysteriespelen. Men dacht dat, als je een bepaalde handeling tussen goden op aarde uitbeelde hierdoor een ingrijpen van die goden op aarde mogelijk zou worden. In feite zouden we het anders moeten zeggen:

De wereld van de goden is de wereld van de krachten der natuur al dan niet gepersonifieerd, al dan niet beziel. Wanneer de krachten der natuur in een bepaald evenwicht worden voorgesteld, dan is het mogelijk (u zoudt zeggen via de astrale sfeer die daarbij als intermediair functioneert) die krachten in een bepaald evenwicht ten aanzien van elkaar te stellen. Als je dat ook nog op plaats kunt bepalen, dan kun je gewoon zeggen: Die man bevalt mij niet, laat het daar maar eens flink donderen. En dan dondert het en het bliksemt ook nog.

Dit is een vorm van magie, die eigenlijk juist door zijn misverstanden plus de wijsheid van de z.g. Witte Wijzen of Witte Piresters een geheel nieuwe vorm krijgt en die we leren kennen als o.a. de magie van Tibet.

Nu moet u niet denken dat ze alleen in Tibet werd gebruikt. Ze kwam ook voor in grote delen van China. Ze werd ook in licht gewijzigde vorm gebruikt in India. Je kunt zeggen dat het gebied alle bergen omvat: de Himalayas en de Karakourums en verder naar beneden gaat tot voorbij Benares en naar boven tot ver voorbij Kanton.

In dit hele gebied wordt de filosofie weer gebruikt als achtergrond voor overleveringen die heel veel gemeen hebben met al hetgeen ik u heb beschreven en met vele legenden en verhalen over goden die u nog kunt terugvinden in de Egyptische geschiedenis en zelfs nog ten dele in het Dodenboek. Deze mensen leren dat men zijn eigen kracht moet gebruiken.

Dat gebruiken van de eigen kracht wordt ook nog wel eens misverstaan. Bijvoorbeeld: een zwevende monnik (levitatie) is natuurlijk mogelijk. Het slaat echter niet op de monnik die lijfelijk zweeft, maar op de gene die zijn bewustzijn zwevend over de wereld kan projecteren. Er zijn kloosters in het zuiden van Tibet (het Klooster van de Zeven Wijzen, het Klooster van de Drie Blinden en nog zo'n paar) waarin men deze praktijken bestudeerde. In het noorden, iets boven Lhasa ligt een z.g. zwart-magisch klooster.

In dit klooster zien wij ook lijken bezielen; eigenlijk een projectie van levenskracht en een vorm van telekinese. Wij zien daarnaast dat men probeert lijfelijk te vliegen. Deze methode slaat over naar een aantal van de grotere kloosters waar enkele mensen altijd wel graag wat geeste-



lijk overwicht op anderen willen verwerven. Als u rekening houdt met het feit, dat in Tibet het belangrijkste in de magie de natuurmagie is die daar al was plus magische overleveringen uit het verleden (zeer waarschijnlijk van Atlantis) die worden samengevoegd tot een filosofie waarin de eigen geestkracht van de mens de drijvende factor dient te zijn, dan gaan we begrijpen waar het om gaat.

Zeker, wij kennen mensen die bijna mechanisch werken, ook in Egypte. Ook daar bestaat deze werkzamerij of werktrance. Maar het is weer heel iets anders dan de ge-lum-pa (de snelle looper) die zo snel loopt dat zelfs het gras niet onder zijn voetzolen buigt. Iemand, die zichzelf in een trance brengt waardoor hij een vaststaand bewegingsautomatisme veel langer kan volhouden dan voor een ander denkbaar of mogelijk is en met een grotere regelmaat. Dergelijke dingen zijn eigenlijk ook weer te herleiden tot Atlantis. Maar daar werden ze zelden gebruikt behalve voor geestelijke disciplines, niet voor hardlopen.

In Egypte werd het gebruikt om bepaalde werkzaamheden met een bijzonder grote regelmaat te doen verrichten of om iemand bijzonder scherp in te stellen op één enkel aspect, wat o.a. bij sommige smeden het geval was. Zij werden gewoon gehypnotiseerd tot zij alleen nog maar het lijnenspel konden volgen en voor de wereld om hen heen volkomen doof waren. Dat was erg belangrijk, als er op het laatste moment nog grafsieraden moesten worden gemaakt. Er zijn dus lijnen te vinden waardoor deze magie eigenlijk een vaste afstamming schijnt te hebben.

Nu moet ik nog even iets noteren. Atlantis heeft zich niet beperkt tot Europa. En de invloed heeft zich zeker niet beperkt tot alleen Egypte. Alleen langs deze weg heeft zich een bijzondere ontwikkeling, om niet te zeggen een evolutie van magisch denken, afgespeeld omdat daar twee soorten van wijzen samen op weg waren en onwillekeurig dus iets van elkaar konden overnemen. Zij hebben zelfs vlak bij elkaar scholen gesticht.

In landen als Zuid-Amerika was dat in veel mindere mate het geval. Het resultaat was, dat daar over het algemeen de magie van de zwarte priesters veel sterker heeft overheerst.

In delen van Afrika daarentegen zien we dat de z.g. licht-magie of maan-magie en de zonne-magie weer heel sterk domineert zelfs tot ongeveer 900 na Chr. voornamelijk in bepaalde gebieden van de westkust van Midden-Afrika, ten dele zelfs Zuid-Afrika. Het is interessant dit alles te beschouwen.

Wij zien dat afwijkende ontwikkelingen wel degelijk denkbaar zijn; dat zeer waarschijnlijk voor alle richtlijnen van de magie, zelfs de richtlijnen die we veel later in grimmoirs kunnen terugvinden eigenlijk berusten op hetgeen er in Atlantis is ontwikkeld.

De invloed van Egypte maakt zich bijzonder kenbaar door de wijze waarop men daar probeerde het geestelijke en het stoffelijke in elkaar te laten overgaan. Het transponeren van stoffelijke gebeurtenissen naar geestelijke machten en omgekeerd van geestelijk gebeuren naar stoffelijke macht is kenmerkend voor al wat daar gebeurt. Het maakte zelfs deel uit van de later hermetisch genoemde wetenschap, die zoals u weet niet alleen van Hermes Trismegistos afkomstig was aangezien de man nooit lang genoeg geleefd kan hebben om al die honderden werken te schrijven. Ze vormt weer de basis voor het vroeg-alchemistische denken dat wel degelijk ook voor een deel bestaat uit de Egyptische magie en de Egyptische chemische kennis, maar gelijktijdig ook uit de filosofie; de overdracht naar geestelijke waarden.

Als zodanig wordt ze erg belangrijk tot aan Byzantium waar de hele alchemie een deel van haar magische achtergronden verliest, omdat ze probeert zich aanvaardbaar te maken voor een toch wel benepen christelijk denken.

Ik heb u hiermee hoofdzakelijk een historisch beeld gegeven. U heeft van mij hopelijk toch niet verwacht dat ik u magische geheimen uit het verleden zou verraden. Wij weten dat de mens met het beetje dat hij kan al zoveel onheil heeft aangericht dat het beter is om niet zonder meer het geladen pistool in handen van iedereen te geven. Want zoals een wijsgeer eens heeft gezegd: "Alleen een idioot geeft aan een geestelijk minderwaardige een geladen pistool in handen." Nu wil ik niet zeggen dat u geestelijk minderwaardig bent, maar ik ben ook niet idioot. Ik moet rekening houden met de gevarenfactor. Ik heb dus geen recepten verraden. Eén ding wil ik u wel leren, omdat dat praktisch geen kwaad kan. Zoals ik u heb gezegd is vooral de overdracht van symbolen in Egypte erg belangrijk geworden. Ze staat voor de harmonische en disharmonische achtergronden van de Atlantische magie.

Als u een bepaalde instelling wilt bereiken, dan kunt u trachten te visualiseren. Probeer u dus symbolen voor te stellen. Ik wil u er zelfs een aantal geven: Horus, de valk. Het beeld van de gekroonde Isis. Laat dit volgen door het beeld van de Sfinx en vereenzelvig u ten laatste zozeer met de gevleugelde Sfinx dat u op dit beeld uw eigen gelaat meent te herkennen.

Als u dit heeft gedaan, dan heeft u een weg gemaakt voor de zonnekracht naar uw lichaam. U heeft gelijktijdig voor de mystieke of intuïtieve machten van de maan een weg gevormd naar uw eigen geest en u heeft ze beide verenigd in uzelf zodat u waarlijk de gevleugelde leeuw kunt zijn (in andere beschavingen was het de gevleugelde stier) waardoor de werkelijke menselijke functie wordt verheven tot een goddelijke hoogte door het innerlijke begrip dat erbij zit en tevens de krachten van de mens worden versterkt door de bovennatuurlijke krachten op grond van de eenheid die hij in zich tijdelijk verwerft.

Dit kunt u wel eens proberen. Het is een aardig recept. Het kan geen kwaad. Kunt u niet visualiseren, dan moet u er niet aan beginnen. Probeert u dan maar eerst u een steentje of een roos voor te stellen voordat u aan de ingewikkelde symbolen begint.

-:-

## DISCUSSIE.

x Wat is de magische betekenis van de maya-datering: 4 ahau 8 koemkoe? Heeft dit te maken met een kwalitatieve chronologie? Hoe moet de datering worden verklaard?

- U moet de datering verklaren volgens de Atlantische kalender bij de Maya's waarin elke cyclus op zichzelf een volledige kringloop betekent. Elke kringloop op zich houdt in: het begin en het einde van een op zich belangrijke verandering. Het betekent wel, dat niet elke cyclus evenlang behoeft te zijn.

Deze datering wijst op een enorme meteorietenval en de daarmee gepaard gaande verplettering van twee tempels plus allerlei geruchten over de mogelijke ondergang van een groot rijk. Het is een overlevering die langzamerhand tot een godenstrijd in de mythos is geworden.

x Heeft dit misschien ook te maken met het invangen van Venus in het zonnestelsel omstreeks 3000 v. Chr.?

- Voor zover mij bekend is Venus een van de planeten die tot het zonnestelsel behoren. Als zodanig heeft het daarmee niet te maken. Er is echter een tweede kleinere maan, een soort ijsmaan, rond de aarde in om-

loop geweest. Die zou omstreeks die tijd inderdaad haar laatste resten op aarde hebben laten vallen. Daar vóór is al iets dergelijks gebeurd, want de oorspronkelijke maan was groter. De huidige Luna is ingevangen in haar grondmassa en heeft later een deel van de aardmassa erbij gekregen. Het is een heel ingewikkeld proces dat niet niet zo gauw te beschrijven is. Dat alles ligt ongeveer 150.000 jaar terug, dus aanmerkelijk verder dan de door u genoemde datum.

x Welke technieken werden bij de steenconstructies in Tihuanaco toegepast? Werden ze tot hoge temperaturen verhit via magische technieken alvorens de steenbrokken in elkaar te voegen?

-- Ze werden niet op magische wijze tot hoge temperaturen verhit. Wel werd gebruik gemaakt van warmte om afsplijting op maat mogelijk te maken.

x De priesters van Thoth waren kenners van het paranormale. Van welke kennis maakten ze gebruik? Hoe en op welke manier waren ze opgeleid?

-- De priesters van Thoth waren vooral kenners van de z.g. duistere magie of de duistere kant van de magie. Hun wetenschap berustte in de eerste plaats op de kennis van giften en vergiften, op de uitwisselingswaarden die er bestonden tussen de stof, het astraal en het geestelijk; dus uittredingstechnieken die zij pas later volledig hebben bijgeleerd. Verdermaakten zij gebruik van een aantal hypnotische- en projectietechnieken. Alles echter steeds weer in samenhang met het beeld van eeuwig leven, van dood en de hernieuwing die mogelijk is. Ook de magische hernieuwing die soms bereikbaar is, indien men in staat is voldoende levenskracht toe te voegen aan het schijnbaar dode dat zich daarvoor tot het levende herschept. Vandaar dat ook in hun symboliek de scarabee een belangrijke rol heeft gespeeld.

x Hoe werden geestelijke operaties door de priesters tot stand gebracht?

-- Geestelijke operaties kwamen in die tijd niet zo heel vaak voor. De meeste operaties werden met betrekkelijk eenvoudige instrumenten, meestal zelfs nog van ivoor, uitgevoerd.

Geestelijke operaties in de zin waarin men dit woord tegenwoordig begrijpt vonden alleen plaats, indien men door het aflezen van de persoonlijkheid de zekerheid had dat men door een geestelijk suggestief ingrijpen bepaalde veranderingen in het lichaam kon bewerkstelligen. Er is dus geen sprake van dematerialisatie van b.v. nierstenen of iets dergelijks. Wel van het veroorzaken van een lichte verandering in de omzettingsprocessen van het lichaam waardoor een vergruizing van de niersteen tot stand kon komen en zelfs een verdere ontkalking van een groot gedeelte van het aderstelsel als dat nodig was. Dit soort dingen waren dan de geestelijke operaties die daar voornamelijk werden geprobeerd.

x Hoe werd de diagnose gesteld?

-- De diagnose werd gesteld door aflezen. Er zijn natuurlijk wel een aantal diagnostici geweest. In het huis van Thoth waren vele geneesheren, die in staat waren aan de hand van uiterlijke kentekenen een aantal veel voorkomende kwalen vast te stellen. Als het ging om een belangrijke patient en dit was niet mogelijk, dan werd gebruik gemaakt van een telepathische keten waar een suggestor of hypnotiseur een slaaptoestand veroorzaakte bij de patient. Deze werd daarna ertoe gebracht door gerichte beïnvloeding en door bevraging zijn eigen lichaamsfeilen te definiëren. Dat is niet zo gek als het lijkt, omdat iemand die zich bewust wordt van zijn lichaam wel degelijk in staat is om de belangrijkste feilen en fouten daarin op dat ogenblik eveneens te omschrijven. Daarvan werd dan gebruik gemaakt om tot een diagnose te komen.

Deze diagnose werd vaak met geestelijke en goddelijke waarden ver-eenzelvigd, al was dat alleen maar om de patient zoet te houden. Het ingrijpen werd gebaseerd op hetgeen de patient zelf had verklaard. Zelfs het merendeel van de gegeven medicaties was mede beïnvloed door de suggesties, die de patient zelf in die richting had gegeven.

- x De priesters gebruikten glasstructuren, meestal piramidevormig, als middel tot gedachtenoverdracht. Hoe vond die overdracht plaats? Hoe ontwikkelde men het vermogen daartoe?
- Hoe men dat ontwikkelde is een lang verhaal. Daar kan ik mij maar beperkt mee bezighouden. Het systeem is tamelijk eenvoudig. Zoals u weet, was het glas dat men maakte in die tijd niet bepaald door-zichtig. U moet dus niet denken aan kristal maar eerder aan een grof groenachtig glas dat echter wel glimmend gepolijst kon worden. Een gepolijst oppervlak kan worden gebruikt als een concentratiepunt. Daardoor kon men komen tot een half-trance of soms zelfs een volledige trance waardoor - mits men een bepaald doel voor ogen had - dit doel geestelijk in hoge mate kon worden vervuld. Dat betekent, dat men deze instrumenten vooral gebruikte om een telepaath in een zodanige toe-stand te brengen dat alle kracht en energie van zijn wezen werd gelegd in het uitzenden van één boodschap waarbij bovendien een ontvangstpunt mede in het denkbeeld was opgenomen, zodat men zich in feite richtte op een plaats waar een dergelijk beeld stond en niet op de persoon die daar toevallig in een toestand van halve ontvankelijkheid aanwezig was.
- x Volgens Egyptische magische regels beheers je alles geheel, als je het in waarheid en volledig kent. "Door de naam te kennen heb ik het wezen in mij opgenomen en wanneer ik het voortbreng, is het deel van mij en is het mij onderdanig." Wat bedoelden de Egyptenaren met deze regels? Hoe brachten zij het in praktijk? Wat bedoelden zij met 'de naam'?
- De naam is het wezen. Daarvoor moet u zich het Egyptische denken kunnen voorstellen. Er bestaat een hemelwereld. In die hemelwereld heeft alles zijn werkelijke naam. Dat wil zeggen, dat de naam tevens een volledige wezensomschrijving is van het ding of de persoon. Als ik het wezen zelf volledig ken, ben ik er a.h.w. identiek mee. Op het ogen-blik dat ik iets geheel ken, kan ik het helemaal in mij opnemen en kan ik mij daarmee geheel vereenzelvigen. Als er afwijkingen zijn, al is het nog zo gering, dan zal ik daarin niet geheel slagen. Op het ogenblik echter dat ik iemand volledig ken met al zijn mogelijkheden, met zijn diepste gedachten en zijn achtergronden, weet ik ook op welke manier ik een bepaalde reactie moet veroorzaken. Ik ben dus meester.
- Als ik een plant ken en ik ken de groeiprocessen daarvan en de groeimoeilijkheden, dan kan ik deze zodanig corrigeren dat de plant mij gehoorzaamt en dus groeit zoals ik het zou wensen. Het is hier dus gewoon het principe: achter alle schijn ligt een wer-kelijkheid. Als ik die werkelijkheid ken, dan ben ik daarmee a.h.w. één geworden. Op het ogenblik dat die eenheid bestaat, ken ik de volledige waarden en mogelijkheden van datgene wat buiten mij reeds aanwezig is. Maar wat ik nu vanuit mijzelf kan projecteren met een opdracht naar de vorm met de zekerheid van 999 ten 1000 is, dat de gegeven suggestie door het voorwerp, door de mens, het dier etc. ook volledig zal worden uitgevoerd. Daar komt het op neer.
- x Is die eenheid een meditatieve toestand?
- Het is geen echte meditatieve toestand. Het een- worden met de wer-kelijkheid betekent wel het doen wegvallen van alle persoonlijke oordelen. In die zin kun je zeggen dat het een toestand van contemplatie is. In die toestand van contemplatie en ontkenning van je eigen waarde kom je tot de absorptie van de waarde van het gecontempleerde. Als dat ge-

contempleerde nu overeenstemt met een feitelijke werkelijkheid is de ver-eenzelvigingsmogelijkheid geboren.

x Egyptische priesters beheersten suggestie en massa-hypnose zeer goed. Hoe brachten zij dit tot stand? Hoe projecteerden zij de beelden die een hele massa konden beïnvloeden? Wat was hun training?

- De training is moeilijk uit te leggen. U vraagt van mij dat ik een proces, dat voor iemand van deze graad plus een grote capaciteit ongeveer 10 à 12 jaar duurde, als een eenvoudig programma weergeef. Het beginsel is tamelijk eenvoudig.

Zorg voor een centraal punt van belangstelling dat sterk afwijkt van de omgeving. Bevind je onmiddellijk nabij dit punt zonder echter de aandacht volledig te verstoren. Projecteer nu met alle middelen (het kan dus ook met de stem, met gebaren, met reukmiddelen, met mentale projectie) de beelden die je wilt dat een ander ziet. Deze worden dan geënt op het beeld waarop de aandacht is geconcentreerd. Een eenvoudig voorbeeld:

Soms gingen goden bij elkaar op bezoek. Vaak werden dergelijke stoe-ten gebruikt om via massa-suggestie de mensen bijzonder onder de indruk te brengen. U moet zich de stoet als volgt voorstellen:

Er zijn gewapende begeleiders, daarna priesterlijke begeleiders. Er is een cymbaalgroep, soms ook nog met snaarinstrumenten, maar dat kwam niet zoveel voor. Dan volgt de godheid. Meestal gedragen, een en-kele keer op een wagen.

Die godheid werd altijd zo tentoongesteld dat alle ogen daarop ge-richt waren. Ook bij de bekleding en aankleding, de kleurzetting hield men rekening met het centreren van alle aandacht op dat beeld.

Rondom de wagen of het plankier waarop de godheid zich verplaatste be-vonden zich een aantal suggestoren. Doordat zij voortdurend, terwijl ze schijnbaar een loflied zongen, gelijktijdig spraken over b.v. de slang van licht, bewerkstelligden zij dat de mensen gingen denken aan het beeld dat zij projecteerden.

Alle massa-suggestie en alle massa-hypnose zijn gebaseerd op het scheppen van een punt van belangstelling waardoor de mensen zozeer daar-in opgaan dat zij bijkomende suggesties voor werkelijkheid aannemen. Dit is de basis van alle hypnose.

Dat men dit ook in tempels heeft gedaan, zal u bekend zijn. Bepaalde goden die zich openbaarden, deden dit heel vaak doordat hun beeld op een wat wonderlijke wijze verscheen. Soms ineens opgeheven uit een luik, soms door deuren die geluidloos en ongemerkt opendraaiden, soms ook alleen omdat ze in het duister stonden en op een bepaald uur via daarvoor in de tempel aangebrachte lichtspletten plotseling door de zon werden verlicht. Op die ogenblikken kreeg je inderdaad een soort verrukkingstoestand, vooral bij de simpele zielen die in die tijd hoofd-zakelijk aanwezig waren. Vergeet niet, dat farao's vaak ook simpele zie-len waren.

Men kon dus alleen door projectie van het denkbeeld de mensen zelfs zover brengen dat ze alles wat met dat beeld samenhang zonder meer kon-den aannemen als een goddelijk bevel. En om zeker te zijn dat ze het juis-te bevel hoorden, was er dan een spreekbuis die naar het beeld toeliep en daar achter stond er dan wel een priester in te bulken wat ze moesten doen. Het was dus een gecombineerde operatie.

x Zijn Atlantis en Egypte aan zwarte magie ten onder gegaan? Zo ja, hoe verliep dat proces?

- Loopt uw wereld gevaar om aan zwarte magie ten onder te gaan? Het ligt er maar aan hoe je de zaken definieert. Ik geloof niet, dat je kunt zeggen: Ze zijn aan zwarte magie ten onder gegaan. Ze zijn aan men-selijke zelfoverschatting te gronde gegaan.

In Atlantis is men ten onder gegaan aan de waan van een aantal

priesters, geleerden en strijders die meenden dat zij alle krachten van de natuur volledig in de hand konden houden, ofschoon zij zelf moesten weten hoe groot het geweld daarvan was.

In Egypte zien wij de feitelijke ondergang door de overschatting van de eigen macht en daardoor een te gering begrip voor eventuele andere machten die konden optreden. Om een voorbeeld te geven:

Rome zou Egypte niet hebben kunnen verslaan, indien Egypte zich de moeite had gegeven om in plaats van een traditioneel leger, dat volgens zeer oude regels was opgesteld, zich ook voortdurend had bekwaamd in de modernere strategische opvattingen en de mogelijke bestrijding ervan. Hier was dus ook weer een zelfoverschatting maar op een andere manier. Egypte is ten onder gegaan aan zijn traditionele instelling. Atlantis aan zijn zelfoverschatting t.a.v. het hanteren van bepaalde krachten.

x Hoe ontwikkelden de Egyptenaren en de Atlanten hun sterk empathische en telepathische vermogens?

-- Het ontwikkelen daarvan was bij de Witte Priesters gewoon een kwestie van eenzaamheid en een voordurende concentratie op het geheel waarvan men deel was.

Bij de Zwarte Priesters was het een kwestie van training waarbij men vooral bepaalde voorstellingen bijna starend waarnam en gelijktijdig zichzelf nog in een soort roes bracht met halfverdovende reukmiddelen. Men bereikte dus een semi-trance. In die semi-trance nam de normale gevoeligheid aanmerkelijk toe, maar men was nog net niet in zo'n slaaptoestand dat men niet meer in staat was om te reageren. Hierdoor wende men langzamerhand aan het interpreteren van de zuiver uit de geest komende tekenen. Men kon dus empathisch en telepathisch ontvangen signalen beter onderscheiden. Pas wanneer men was gekomen op een punt waarop men deze signalen als normaal schiftte uit andere inkomende impulsen en indrukken, kon men beginnen aan het uitzenden.

Het uitzenden was in het begin weer een kwestie van je concentreren op bepaalde voorstellingen, vaak beelden of een soort reliëfs. Dan vandaaruit je concentreren in het begin op een beeld (b.v. een bepaalde god) uit een voorstelling die ongeveer 50 tot 60 verschillende symbolen of figuren had. Het overbrengen geschiedde aanvankelijk aan een leraar, een priester, die zelf zijn empathische en telepathische vermogens goed had ontwikkeld.

Als deze methode van instelling eenmaal was geleerd, dan werden er proeven genomen met het over en weer zenden van waarnemingen. Eerst naar getrainden, daarna naar half getrainde empathen en telepathen. Als ook daarmee voldoende resultaat was bereikt, ging men proefstukken afleggen waarbij men probeerde over grote afstanden beelden, voorstellingen en boodschappen te projecteren. De projectie terug werd niet door de kandidaat zelf ontvangen, maar door daarvoor speciaal opgeleiden en dan vergeleken met datgene wat uitgezonden had moeten zijn. Dat was dus gewoon een trainingsprocedure.

Ze ging uit van een bepaalde toestand van concentratie, heel vaak ook gepaard met een zware lichamelijke vermoeidheid, te weinig voeding ook in de eerste periode om vooral de empathie te ontwikkelen. Het was een zeer straffe discipline. En aan de hand dus hiervan 't langzaam leren ontvangen. Zodra het ontvangen eenmaal mogelijk was zonder dat het werd verward met andere impulsen, volgde het langzaam leren zenden.

x De goden waren representanten van het onkenbare, kosmische invloeden zou men nu zeggen. Wat was hun rol in de magie? Hoe werkte men met deze voorstellingen?

-- Dat was verschillend. In Atlantis waren de goden of de godsvoorstellingen vager dan later in Egypte. Je zoudt kunnen zeggen dat ze een po-

ging waren om een persoonlijkheid toe te kennen aan een verschijnsel, zodat het gemakkelijk kon worden aangeduid in het geheel van alle facetten waarin het placht op te treden. Het was dus een personificatie, niet een identificatie met een persoonlijkheid. Men werkte door symbolen naast elkaar te zetten en de wisselwerking van die symbolen te baseren op de bekende facetten, die in elk van de verschillende krachten aanwezig zijn. Dat is de Atlantische werkwijze.

In Egypte waren de goden eigenlijk delen geworden van de kosmos om ons heen. Het aanroepen en oproepen van goden en het werken met hun krachten was gebaseerd op het jezelf projecteren in deze kracht die nu inderdaad als een persoonlijkheid werd beschouwd. In die persoonlijkheid kreeg men dan een beheersing over die krachten welke als attribuut van de godheid werden beschouwd.

x Bekend van Egypte zijn de vele beproevingen die men moet ondergaan om tot een mate van persoonlijkheidsintegratie (inwijding) te komen.

Kunt u een korte schets geven welke beproevingen daartoe dienden.

- Die lopen zeer sterk uiteen. De meest eenvoudige voor de lagere graden is het eenzaam doorbrengen zonder licht in een tempel vóór het beeld van een godheid. Suggestieve factoren worden heel vaak aangevraagd door priesters die met holle stemmen bepaalde kreten slaken of woorden spreken. De beleving van dit alles is dan in feite een inwijding in een lagere graad. De hogere inwijdingen kunnen gaan via het deelnemen aan een mysteriespel waarin men de dood of een bepaalde godheid trotseert. Het kan ook een soort mysterie-beleven zijn waarin men bepaalde wegen gaat. Zoals b.v. verdeeld worden als Osiris en dan zichzelf herstelt door de kracht der natuur (Isis) aan te roepen; dood en hergeboorte.

We kennen zelfs in een latere periode het z.g. graf-beleven, dat overigens in een andere vorm ook in Babylon voorkomt waarin men als een dode wordt weggeleid, een aantal uren of dagen (soms tot 3 dagen) in absolute eenzaamheid zonder licht, spijs, drank of geluid doorbrengt en dan zo geconfronteerd met zichzelf tot een nieuw besef van de wereld dient te komen waarna men terugkeert op aarde.

Daarnaast zijn er nog een aantal suggestieve of hypnotische projecties waarin degene die inwijding zoekt door bepaalde elementen heen gaat, vecht met slangen, door het veld der vlammen gaat, de poort van de eeuwigheid doorschrijdt en meer van dergelijke dingen.

De suggestieve beelden zijn in feite bedoeld om de angst, die in de mens bestaat, volledig te overwinnen en gelijktijdig het besef van verbondenheid met het Al in het bijzonder te doen beleven.

x In Atlantis werd door de Witte Priesters een vorm van meditatie gebruikt waarmee men probeerde via een volledig onderling telepatisch rapport (b.v. zingen) contact met goden te krijgen of geestelijke krachten uit te sturen. Wat gebeurde er bij zulke groepsbijeenkomsten op geestelijke gebied? Hoe kwamen ze tot stand?

- Die groepen waren nooit erg groot, dat is te begrijpen. De mensen die tot de Witte Priesters behoorden waren over het algemeen eenzaam. Ze hielden niet van erg druk gezelschap. In sommige gevallen waren er ook leerlingen bij. Als je bezig bent in één actie en één meditatie, dan ontstaat er tijdelijk een eenheid waarin allen deelhebben aan dezelfde kracht en dezelfde gedachte voor zover zij die zelf vormen en zij met andere krachten of gedachten in harmonie zijn. Op het ogenblik dat dit wordt bereikt, heeft men dus een enorm vermogen.

Dit vermogen kan worden gebruikt om hier of daar iets tot stand te brengen. Het kan ook worden gebruikt om in alle aanwezigen een mate van levenskracht, van weten of het vermogen tot nauwer contact met geestelijke persoonlijkheden creëren.

- x Is magie niet het door kunstgrepen meester worden van krachten die eens je natuurlijk erfdeel zullen zijn? Zo ja, is magie dan in deze tijd nog van toepassing en van betekenis?
- Een groot gedeelte van uw magie noemt u tegenwoordig techniek of wetenschap. Maar het is en blijft magie, omdat u te maken heeft met een betrekkelijk klein bekend gedeelte dat wordt omgeven door vele onbekende factoren, waardoor u uitgaande van het bekende wel degelijk reacties van het onbekende hoopt tot stand te brengen om zo tot een omvattender weten of kennen of presteren te komen. Dat is magie altijd geweest.
- Magie werkt met symbolen om door die symbolen te komen tot een erkenning of een prestatie, die zonder dit en met de normaal geldende middelen niet bereikt zou kunnen worden. In deze zin zou men kunnen zeggen dat de mathematische structuren waarvan b.v. Einstein uitgaat inderdaad magie zijn, want zij voeren tot conclusies en consequenties die in het onbekende liggen. En als dit onkenbare dan toch weer in zekere mate als kenbaar bestaand bewezen kan worden, dan is hier sprake van magie.
- x Hoe werkte in Egypte de magie van de kattedodin Bastet, vereerd in de stad Bubastis?
- Zij hield zich o.a. bezig met de elektrische verschijnselen, hoe vreemd het ook moge klinken. Maar als je katten kent, weet je ook dat dat niet zo gek is. Daarnaast hield ze zich o.a. bezig met het vrijmaken van bepaalde gedeelten van de geest of van de ziel. Er bestond ook t.a.v. deze godheid zelfs een z.g. krijgersban, die - naar men zei - een vorm van onkwetsbaarheid en uithoudingsvermogen zou presteren. Er was een oproepingsmethode waardoor men de Ba en eventueel zelfs de Ka zou kunnen bereiken en zou kunnen ondervragen. Dit laatste bestaat overigens in vele vormen en komt o.a. ook bij de Isis-magie en de Isis-inwijding vaak ter sprake.
- x Kan men ook de zintuigen van een kat gebruiken om a.h.w. iets te zien?
- Dat lijkt mij niet zo bijzonder attractief, omdat de zintuigen van een kat namelijk niet zijn gebaseerd op waarden en waarderingen die de mens kent. Het zicht van de kat is tamelijk vervormd; het is zwart-wit. De belangrijkste brandpunten worden niet gevormd door de vaststaande lijnen, maar er is een bijzonder scherpe registratie van bewegende lijnen. Dus alles wat beweegt, dat verandert, wordt geregistreerd; het overige niet. U zult begrijpen dat 'zien als een kat' absoluut niet belangrijk was.
- Reacties: ik heb reeds gezegd dat er een krijgersban bestond die ook onder Bastet hoorde. Deze heeft natuurlijk ook te maken met reactievermogen zoals een kat dat heeft.
- x Had het leven in de nabijheid van vulkanen en vulkanische verschijnselen invloed op het ontstaan van de chemische kennis in Atlantis?
- Niet direct, aangezien er maar een paar vulkanen waren; er waren er maar 2 of 3. Wel waren er zeer veel vulkanische bronnen; d.w.z. warmwaterbronnen. Hier en daar waren er nog wat gaslekken: de solferplaten. We kunnen zeggen, dat de chemische kennis misschien mede daardoor is bevorderd, maar het grootste gedeelte van die kennis komt uit de Lemurische periode.
- In Lemurië hebben we te maken met jagers, met een oerwoud van een dichtheid en samenstelling die u zich niet eens kunt voorstellen, met dieren, die voor een deel althans werkelijk nog wel sauriërs genoemd zouden kunnen worden, van enorme afmetingen, ook warmbloedigen van zeer grote afmetingen. Men heeft dus te maken met een heel ander leefklimaat. In die plantengroei is de kennis van giften en dergelijke heel belangrijk.



Er waren ook veel vukanen in die tijd. Vulkanisme was in die periode aanmerkelijk groter dan in de huidige tijd. Daardoor zal dat vulkanisme ongetwijfeld ook hebben bijgedragen tot kennis en erkenning.

In Atlantis echter moet die kennis voornamelijk door de systematische rangschikking van hetgeen men als overlevering kende en het nemen van proeven daarmee verder worden ontwikkeld. Het is niet zo dat men zegt: De vulkanen waren daarvan de hoofdoorzaak. Het is de neiging van de Atlantiër om alles in een vast systeem te ordenen en alles a.h.w. in een soort cyclus in te delen waardoor dit alles van grote betekenis werd en de kennis door experimenten werd uitgebreid.

x Kwam de kennis van magie in Egypte uitsluitend uit Atlantis?

Waar kwamen de Egyptenaren zelf oorspronkelijk vandaan?

- Aangezien de Egyptenaren wel een heel sterk mengvolk zijn, moeten we wel constateren dat een eenvoudige bronvermelding niet zo eenvoudig te geven is. De bevolking van Beneden-Egypte bestond hoofdzakelijk uit moren en zelfs volbloed negers. Het was een negroïde ras. Het was zeer waarschijnlijk daar samengesteld uit de stammen uit de omgeving van het Victoriameer en voor een deel zelfs uit stammen afkomstig uit Abessinië. Gaan we verder naar het noorden, dan zien we daar een menging waarin oorspronkelijk semitische en arabische volkeren samenkwamen met o.a. Grieken, met bepaalde meer oosterse invloeden plus nog weer een slavenvolk van Atlantische menging. Dit alles ligt in de tijd dat men ternauwernood van twee afzonderlijke kronen kan spreken. Zo ver ligt dat in het verleden.

x Wat is de achtergrond van het ontstaan van de Isis- en Osirislegende?

- U stelt een heel moeilijke vraag. Er wordt aan onze kant wel gesteld dat het te maken heeft met een planeet die ten onder is gegaan en waarvan een aantal mensen op aarde zijn geïncarneerd. En dat het verscheurd worden van het lichaam in feite samenhangt met de ondergang van een wereld en het heropbouwen daarvan door een hernieuwd scheppen van belichaming waarin het volk zou kunnen leven. Persoonlijk ben ik het daar niet mee eens. Ik wilde u deze uitleg wel even verschaffen.

Ik meen, dat we moeten teruggaan tot in een ver verleden. Toen Egypte pas was ontstaan, was er voornamelijk in Boven-Egypte een aantal priesterkoningen die inderdaad zoveel overgeleverde kennis bezat dat ze grote hervormingen in b.v. landbouw maar ook in beheerste technieken tot stand hebben gebracht. (Een van hen was Esir de latere Osiris.)

Bij deze vorsten schijnt inderdaad een broederstrijd te hebben plaatsgevonden. Er is een oorlog geweest. Esir of Osiris zou toen verslagen zijn door iemand die zijn geheim wilde stelen. Dat zou waarschijnlijk Seth zijn geweest. Dat deze vorst verslagen werd, betekende niet dat zijn leger geheel ontbonden was; er bleef een deel van bestaan. Eén van de familieleden (of het een zuster was, weet ik niet) heeft deze legereenheden bij elkaar gebracht en in een laatste slag de pretendent verslagen waarna men weer is teruggetrokken en zich heeft gevestigd in de buurt van Thebe. Dat schijnt het verhaal te zijn.

x Heeft het verhaal later een mystieke achtergrond gekregen?

- Ja, dat zien we altijd. Als u Willem de Zwijger had gekend, dan zoudt u weten dat hij niet zo vroom was als men tegenwoordig wel vertelt, dat hij ook zeer luidruchtig kon zijn en niet alleen maar zweeg als er iets gebeurde dat hem niet beviel en dat hij ongetwijfeld wel een groot staatsman was in zijn tijd en omgeving, maar dat hij toch heel wat stomiteiten op zijn rekening heeft staan. Er wordt dus altijd historie omgevormd tot legende.

Nu heeft men in het verre verleden altijd de neiging gehad om zeer belangrijke voorvaderen te vergoddelijken. Daarvan kunt u voorbeelden vinden bij praktisch alle primitieve volkeren, zelfs bij godsdiensten die op het ogenblik nog erg belangrijk zijn. Het zal u duidelijk zijn dat ook in Egypte ditzelfde proces zich heeft afgespeeld en dat na een aantal generaties men zich is gaan beroepen op de wijsheid, de kracht, de wet van die eerste vorst (Esir) en dat het daarom noodzakelijk was om duidelijk te maken dat hij was verscheurd maar weer herrezen (wat een mooie inwijdingsgedachte in zich houdt) en men zo a.h.w. een goddelijke achtergrond stelde waarbij opvallend is dat alle farao's zonen van de zon werden genoemd. Osiris werd beschouwd als een deelverschijning van diezelfde zon.

x . . . . . Zou het mogelijk zijn dat die bijzondere mensen als Isis en Osiris misschien afkomstig waren van andere planeten door de enorme kennis die ze hadden?

- Die mogelijkheid kan ik niet geheel ontkennen. Ik kan het wel waarschijnlijk achten. De vroegere priester-koningen schijnen namelijk voor een groot gedeelte direct of indirect van Atlantische origine te zijn. Het is zeer zeker denkbaar, mogelijk zelfs waarschijnlijk dat er landingen zijn geweest van vreemde volkeren op deze wereld. Het zou dan begrijpelijk zijn dat de uitwisseling van gegevens met aardbewoners het meest waarschijnlijk zou zijn met degenen die het hoogst gekwalificeerd waren, i.c. degenen met wetenschappelijke en magische achtergronden van Atlantis en eventueel de verdere ontwikkelingen van Egypte.

Ik meen, dat we hier niet moeten spreken van direct afkomstig zijn van een andere planeet, maar dat we wel bij dergelijke verhalen en bij vele andere legenden ook, zelfs bij sommige verschijnselen die voorkomen in die verhalen mogen denken aan invloeden vanuit een andere planeet waardoor soms, maar niet altijd, contacten tot stand komen. In een ander geval, zoals beschreven in Ezechiël, blijft het bij de waarneming van iemand die niet in staat is de techniek te begrijpen die hij aanschouwt.

#### EPILOOG.

Ik kan mij voorstellen dat degenen onder u die hoopten dat er nu wat magische onthullingen zouden komen teleurgesteld zijn. U moet één ding heel goed begrijpen.

Magie van welke aard en vorm dan ook is iets dat alleen gehanteerd kan worden door degenen die daarvoor een speciale training hebben ondergaan. Daar is een bijzondere concentratie, een bijzondere wilskracht voor nodig. Er zijn bovendien heel veel dingen die je eerst moet weten. Bepaalde gewoonten zelfs die je je eigen moet maken, voordat je met succes magie kunt bedrijven.

De primitieve magie, gezien vanuit uw moderne standpunt, zoals die in Atlantis en Egypte heeft bestaan, bevat bovendien een aantal voor u vervelende elementen. Dat zijn o.a. bepaalde offermethoden, riten die voor u tegenwoordig met de moderne mores toch wel wreed of onaanvaardbaar worden. Ik heb mij daarom bewust onthouden van uitwijdingen over direct magische procedures uit deze periode.

Wat ik wel heb geprobeerd te doen, is u een beeld te geven van de ontwikkeling van magie en de samenhangen die hebben bestaan tussen Atlantis, Egypte, ook zelfs Lemurië en vele andere vormen van magisch denken en magie. Ik had dit in vele opzichten nog verder kunnen ver-

volgen. Want als we kijken naar bepaalde indianenstammen die nu nog leven in Zuid-Amerika, dan vinden we daar ook magische procedures terug die eigenlijk afstammen van de Atlantische periode en overheersing. Als u begrijpt, dat magie een ontwikkelingsproces is waarin het niet bewust erkende kan worden gehanteerd door het te symboliseren, dan komt u een stap verder.

Magie is eenvoudig het onverklaarbare hanteerbaar maken door benoeming en het scheppen van symbolen waarin elke beïnvloeding van een bepaalde materie of een bepaalde kracht dus zodanig wordt uitgebeeld dat men dit eenvoudig tot stand kan brengen zonder dat men daarvoor over alle noodzakelijke kennis beschikt.

Magie loopt tot in deze dagen, ook al wordt het niet altijd begrepen. Er zijn ook nu nog z.g. herksengroepen (Wiccans worden ze tegenwoordig genoemd) en druïdengroepen die een deel van de overgeleverde tradities bewaren en daarmee ook de mogelijkheid vinden bepaalde menselijke capaciteiten te laten functioneren op een manier die niet-redelijk lijkt. Maar die niet-redelijkheid komt voort uit onbegrip, niet uit het buiten alle redenen weten van de dingen.

Magie is een vorm van wetenschap. Het is echter een wetenschap die niet in staat is het geheel van haar werk, materie en materiaal te omschrijven en daardoor kiest voor personificaties. Het is een vorm van wetenschap die de samenhangen van bepaalde processen nog niet kan zien en deze daardoor doet verstarren tot een aantal rituelen waarbij symbolen en acties van groot belang zijn.

Elke mens is min of meer magisch ingesteld, ook al beseft hij het niet. Dit komt omdat het wezen van de mens altijd verder reikt dan redelijk door hemzelf of zijn wereld kan worden aanvaard of verklaard.

Als ik althans deze les het overgebracht, dan acht ik deze avond geslaagd. Als u daarbij heeft begrepen hoe in een ver verleden zich processen hebben afgespeeld die u nu - al noemt u het tegenwoordig wetenschap en techniek - zich ziet herhalen (het spelen met krachten die men niet volledig kent, het zichzelf in staat achten krachten te beheersen zonder dat men weet wat ze feitelijk volledig behelzen), dan hebben we zelfs meer bereikt dan dit. Dan hebben we duidelijk gemaakt, dat de mensen nog steeds demonen oproept die hij niet kan beheersen.

Dan is de eindconclusie natuurlijk: Wie weet dat dit zal gebeuren, kan zijn krachten zodanig richten dat deze demonen niet werkzaam kunnen optreden. Daardoor worden zij van wezen veranderd en zullen zij - zij het niet in de volheid van hun mogelijkheden en vermogens - als dienende krachten kunnen functioneren voor hen die proberen een toekomst op te bouwen vanuit het innerlijk weten plus de uiterlijke kennis die voor de mens een beginsel zijn waaruit alles voor hem mogelijk kan worden.